

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1948

N:o 25—29.

- Innehåll:** N:o 25. Landskapslag angående skattelättnader, vilka skola beviljas ägare av vissa depositioner, obligationer och andelsbevis samt mottagare av vissa skuldförbindelser vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland på grund av inkomst under åren 1948—1955.
- N:o 26. Landskapslag angående förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremie i landskapet Åland.
- N:o 27. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.
- N:o 28. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.
- N:o 29. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

N:o 25.

Landskapslag

angående skattelättnader, vilka skola beviljas ägare av vissa depositioner, obligationer och andelsbevis samt mottagare av vissa skuldförbindelser vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland på grund av inkomst under åren 1948—1955.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 november 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 23 november 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om skattelättnader, vilka skola beviljas ägare av vissa depositioner, obligationer och andelsbevis samt mottagare av vissa skuldförbindelser vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland på grund av inkomst under åren 1948—1955.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Ägare av deposition, vilken placerats i inhemsk bank, sparbank, andelskassa, postsparbanken eller andelslags sparkassa på annat än check- och därmed jämförligt konto, ägare av statsobligation, lydande på finska mark, samt ägare av den i lagen den 5 maj 1945 om förvaltningskoncern för er-

sättningsaktier (392/45) åsyftade koncernens andelsbevis ävensom emottagare av statens skuldförbindelser jämlikt lagen den 28 juni 1940 om snabbkolonisation av den förflyttade befolkningen (346/40), jordanskaffningslagen av den 5 maj 1945 (396/45) och därtill ansluten lagstiftning samt lagen den 18 oktober 1945 om ersättande av egendom, som i enlighet med vapenstilleståndsavtalet återbördats till Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund (1021/45), är berättigad att vid den beskattning, som på grund av inkomst för åren 1948—1955 skall verkställas till kommun i landskapet Åland, från ränteinkomsterna av dessa depositioner, obligationer, andelsbevis eller skuldförbindelser såsom skattefritt avdraga deras samfällda belopp intill trettiotusen mark samt för den del, som överskjuter sistnäm-

da belopp, hälften, likväl icke mer än sammanlagt etthundrafemtiotusen mark.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller icke medel, som av penninginrättning deponerats i annan penninginrättning, eller penninginrättning tillhöriga obligationer och andelsbevis, ej heller ränteinkomster av dylika depositioner, obligationer och andelsbevis.

2 §.

Denna landskapslag, varigenom landskapslagen den 12 maj 1948 angående skattelättnader, vilka skola beviljas ägare av vissa depositioner och obligationer vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland på grund av inkomst under åren 1948—1955 (15/1948) upphäves, skall tillämpas från och med den 1 januari 1949.

Mariehamn den 9 oktober 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicesalman.

Gunnar Jansson
vicesalman.

N:o 26.

Landskapslag

angående förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremie i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 november 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 23 november 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremier i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Förskott på kommunalskatt och folkpensionspremie skall innehållas och erläggas för sådan lön, pension, livränta, ränta, dividend samt inkomst av fastighet, näring, rörelse och yrke,

så ock av annan inkomst, för vilken kommunalskatt eller folkpensionspremie enligt lag skall erläggas.

Vad i 1 mom. stadgas angående uppbörd av folkpensionspremie gäller endast den del av försäkringspremien den försäkrade själv äger erlägga.

2 §.

Vad enligt denna landskapslag innehållits eller påförts räknas vederbörande till godo såsom avkortning på kommunalskatt och folkpensionspremie för det år, för vilket förskottet innehållits eller påförts.

3 §.

För verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas sådan förordning, som avses i § 68 mom. 2 i lagen om förskottsuppbörd av den 4 oktober 1946.

4 §.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft och tillämpas från den 1 januari 1949.

Mariehamn den 9 oktober 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicetalman.

Gunnar Jansson
vicetalman.

N:o 27.

Landskapslag

angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 november 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 23 november 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola 41 och 42 §§ i landskapslagen den 14 juli 1948 om kommunalförvaltning i Mariehamn (22/1948) erhålla följande ändrade lydelse:

41 §.

Vad av stadsfullmäktige beviljats att under nästföljande år uppbäras anses för det löpande årets stadsutskylder och skall till utgörande fördelas på dem, som under sistnämnda år äro

kommunens skattskyldiga medlemmar.

Uttaxeringen per skattöre beräknas så, att till den del av kommunalskatten för finansåret, som staden icke är berättigad att erhålla såsom förskottsbetalning av staten i form av innehållning på kommunalskatt eller att uppbära såsom förskott av de skattskyldiga, lägges den del av kommunalskatten för det föregående finansåret, vilken icke beaktats vid fastställandet av uttaxeringen per skattöre för sagda år, varefter summan av dessa divideras med antalet skattören.

Finnes skatteutjämningsfond, för vilken stadsfullmäktige antagit stadgar, innefattande föreskrifter angående fondens ändamål och förkovrande

samt dess användning och förvaltning i övrigt, kunna fullmäktige antingen i samband med handläggningen av budgetförslaget eller senare, innan det belopp, som skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlåtande av sagda fonds tillgångar.

Det belopp, som skall uppbäras per skattöre, kan av stadsstyrelsen höjas med högst femtio penni.

Sedan uttaxeringen per skattöre fastställts, skall stadsstyrelsen verkställa debitering av kommunalskatten. Härvid skall envar skattskyldig tillräknas såsom avkortning, vad under föregående år såsom förskott på kommunalskatt av honom innehållits eller debiterats, och resten påföras den skattskyldige.

42 §.

Å stadsstyrelsen ankommer att låta upprätta debiterings- och uppbörds-längd, i vilken bör upptagas varje skattskyldigs namn och bostad, de skattekällor, för vilka utskylder blivit honom påförda, samt den därför på-

sätta skatten ävensom det belopp, som till skattens gäldande i förskott uppburits. Längden skall jämväl innehålla särskilda kolumner för erlagda och oguldna skatter.

Denna landskapslag träder i kraft omedelbart och tillämpas från den 1 januari 1949. För år 1948 skall taxering verkställas enligt landskapslagen den 14 juli 1948 om kommunalförvaltning i Mariehamn samt, på sätt i denna landskapslag och förstnämnda landskapslag föreskrivits, den del av kommunalskatten för finansåret 1949 debiteras, som staden ej är berättigad att under sagda år erhålla av staten såsom förskottsbetalning eller uppbära såsom förskott av de skattskyldiga, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat. Har skattskyldig under år 1948 haft inkomst på grund av gåva, arv eller testamente eller vinst genom tillfällig försäljning av fast eller lös egendom, skall därför påford skatt höjas med ett belopp, motsvarande den skatt, som bör erläggas för sagda inkomst enligt den för år 1949 gällande förskottsuttaxeringen per skattöre. Sålunda fastställd förhöjning betraktas såsom extraordinarie inkomst för staden.

Mariehamn den 9 oktober 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vice talman.

Gunnar Jansson
vice talman.

N:o 28.

Landskapslag

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 november 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 23 november 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola 73, 74 och 75 §§ i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland (9/1930), 74 § sådan den ändrad lyder i landskapslagen den 22 februari 1946 (9/1946), erhålla följande ändrade lydelse:

73 §.

För varje finansår skall fastställas budget. Finansåret sammanfaller med kalenderåret.

I budgeten skola upptagas det föregående årets uppskattade behållning eller brist, det uppskattade belopp av under det föregående året verkställda förskottsinnehållanden av skatt, som vid den slutliga redovisningen erhålles av staten, egentliga utgifter och inkomster samt särskilt kapitalutgifter och -inkomster för finansåret. Till utgifter hänföras jämväl anslag för oförutsedda behov, reserveringar för vissa emotsedda behov, överföringar till fonder och avskrivningar.

Uti budgeten skola anvisas för utgifternas bestridande erforderliga medel, och skall det belopp, som för bestridande av godkända utgifter måste hopbringas av kommunens medlemmar, fastställas som kommunalskatt för finansåret.

Utän hinder av vad i 2 mom. är

sagt kan beträffande kommunala affärsföretag i budgeten upptagas enbart deras vinst eller förlust.

Vid grundande av fasta fonder skola fullmäktige för desamma antaga stadgar, innefattande föreskrifter angående fondernas ändamål och förkovrande samt deras användning och förvaltning i övrigt, och kunna sådana fonders egna utgifter och inkomster lämnas utom budgeten.

Budgetförslaget uppgöres av kommunalnämnden. De särskilda styrelser eller personer, vilka blivit tillsatta för vissa verkställighets- eller förvaltningsåtgärder, äga i god tid till nämnden avlämna specialförslag för finansåret över de utgifter och inkomster, som till deras förvaltning höra.

74 §.

Budgetförslag bör vara så tidigt uppgjort, att detsamma vid kommunalfullmäktiges sammanträde i november eller december månader, varom stadgas i 18 §, kan till granskning framläggas. Sedan denna försiggått, samt frågor om nya utgifter, vilka i förslaget förekomma, blivit avgjorda, skall detta jämte kommunalfullmäktiges beslut överlämnas till kommunalnämnden, som har att i förslaget införa av fullmäktige beslutna ändringar och tillägg samt ofördröjligen på grund av det fastställda budgetförslaget upprätta debiterings- och uppbördslängd. Därvid bör den del av i 73 § omnämnda kommunalskatt för finansåret, som kommun ej är berättigad att erhålla av staten såsom förskottsbetalning eller uppbära såsom förskott av de skattskyldiga i enlighet med vad därom är särskilt stad-

gat, i början av finansåret till utgörande fördelas på dem, vilka under föregående finansår varit skattskyldiga medlemmar av kommunen. Samtidigt skall på dessa skattskyldiga till utgörande fördelas kommunalskatten för det närmast föregående finansåret, minskat med den del, som av densamma i förskott uppburits eller debiterats vid under föregående år verkställd beskattning.

Kommunalnämnden skall, sedan prövningsnämndens arbete avslutats och efter debiteringen av det lagstadgade förskottet förrättats, verkställa den i föregående moment omförmälda egentliga debiteringen. Härvid skall envar skattskyldig tillräknas såsom avkortning, vad under föregående år såsom förskott på kommunalskatt av honom innehållits eller debiterats, och resten påföras den skattskyldige.

Finnes i kommun skatteutjämningsfond, kunna fullmäktige på framställning av kommunalnämnden antingen i samband med handläggningen av budgetförslaget eller senare, innan det belopp, som enligt 1 mom. skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlitande av sagda fonds tillgångar.

Det belopp, som skall uppbäras per skattöre, kan av kommunalnämnden höjas med högst femtio penni.

Mariehamn den 9 oktober 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicetalman.

75 §.

Debiterings- och uppbördslängden skall innehålla uppgift på varje skattskyldigs namn och bostad samt det honom påförda antalet skattören och den härför beräknade skatten ävensom det belopp, vilket för skattens erläggande som förskott uppburits eller debiterats. Längden skall jämväl innehålla särskilda kolumner för erlagda och ogulda skatter.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft och tillämpas från den 1 januari 1949. För år 1948 skall taxering verkställas enligt landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland och, på sätt i 74 och 75 §§ i denna landskapslag samt 76 och 77 §§ i förstnämnda landskapslag föreskrivits, den del av kommunalskatten för år 1949 debiteras, som kommun ej är berättigad att under sagda år erhålla av staten såsom förskottsbetalning eller uppbära såsom förskott av de skattskyldiga i enlighet med vad därom är särskilt stadgat. Har skattskyldig under år 1948 haft inkomst på grund av gåva, arv eller testamente eller vinst genom tillfällig försäljning av fast eller lös egendom, skall därför påförd skatt höjas med ett belopp, motsvarande den skatt, som bör erläggas för sagda inkomst enligt den för år 1949 gällande förskottsuttaxeringen per skattöre. Sålunda fastställd förhöjning betraktas såsom extraordinarie inkomst för kommunen.

Gunnar Jansson
vicetalman.

N:o 29.

Landskapslag

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 november 1948.

Utfärdad i Mariehamn den 23 november 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat att med upphävande av landskapslagen den 5 april 1946 angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930, §§ 67, 108, 109, 112, 113, 119 och 120 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland skola erhålla följande ändrade lydelse:

67 §.

Till de utgifter, som enligt 5 § 2 mom. i denna lag omförmälas och böra för kommunens behov bestridas, är utan avseende å trosbekännelse och medborgarrätt envar:

vilken inom kommunen, evad han där bor eller icke, äger eller brukar jord eller innehar annan fast egendom,

eller där idkar rörelse, näring eller yrke såsom ock envar,

vilken inom kommunen har eller bör hava sitt bo och hemvist, pliktig att bidra i förhållande till det antal skattören honom genom taxering påförts.

Enahanda skyldighet åligger även menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse för den inkomst de inom kommunen åtnjuta av fastighet, näring, rörelse eller annan inkomstkälla. Dock är ideell sammanslutning, anstalt eller stiftelse skattskyldig endast för inkomst av fastighet samt av näring och rörelse.

Staten och landskapet äro skattskyldiga för inkomst av sådana lantbruks- och övriga fastigheter, vilka icke användas till allmänna ändamål,

samt för halva nettoinkomsten av industriell och annan rörelse, vilken är med privata företag jämförlig. Inkomster, vilka staten och landskapet erhålla från sina skogar, uppskattas enligt de i 119 § 1 mom. omnämnda taxeringsgrunder; av sålunda uppskattad inkomst anses tre fjärdedelar såsom beskattningsbar inkomst. Skatt skall icke erläggas för arrendeinkomst, som staten eller landskapet erhåller från utarrenderade boställen samt andra dylika lägenheter, ej heller för inkomst från produktiva företag, vilka huvudsakligen äro i verksamhet för tillgodo-seende av stats- och landskapsinrättningars behov.

Hustrun skall särskilt beskattas för den inkomst, varöver hon enligt lag råder.

Av den skattskyldigas inkomst motsvarar ett belopp av etthundra mark ett skattöre.

108 §.

Såsom inkomst, på grund varav skatt skall erläggas, anses med sådan begränsning, som nedan säges, skattskyldigs samtliga årsintäkter i penningar eller penningars värde.

Såsom inkomst från lantbruksfastighet skall anses den nettoinkomst, vartill avkastningen från likartade fastigheter inom kommunen med beaktande av på orten gängse drift- och underhållskostnader, arbetslöner samt skälig värdeminskning, i medeltal under det föregående året enligt uppskattning stigit.

Såsom inkomst räknas även

1) vad skattskyldig för sin och sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från näring eller av va-

ror, som han tillverkat eller tillsaluhållit;

2) dividend eller utdelning, som den skattskyldige uppburit från aktiebolag;

3) den vinst, som affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommunen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ;

4) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under mindre än tio år och lösegendomen under mindre än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelser;

5) förmån, som skattskyldig åtnjutit genom egen eller fri bostad för sig och sin familj; så ock det arbete, den skattskyldiges hemmavarande barn eller andra familjemedlemmar, hustrun undantagen, utfört till förmån för den skattskyldiges hushåll, därest de icke särskilt beskattas, dock ifråga om envar familjemedlem med beaktande av de avdrag, vilka i §§ 112 och 121 omförmålas; samt

6) av trädgård, fiskevatten, betes- och jaktmarker och övriga därmed jämförliga förmåner erhållen nettoinkomst, så ock den skattskyldiges inom lanthushållningen utförda arbete, ledning av arbetet däri inberäknad, uppskattat i penningar till belopp, som för detta arbete bort erläggas åt en avlönad person. Vid skattens bestämmande för sistnämnda inkomst skall i avseende å minskning beaktas den tid den skattskyldige ägnat sig åt annat förvärvsarbete.

109 §.

Såsom inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom gifträtt, i morgongåva eller fördel av oskiftat bo, i hemföljd eller genom gåva, arv, testamente eller fideikommiss till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led, ej heller sytning; dock räknas såsom inkomst sådant un-

derstöd i penningar eller varor, som på grund av åtagande eller annan förpliktelse å bestämda tider erläggas;

2) skadeersättning, däri inbegripet, vad som erhållits på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring;

3) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital; samt

4) stipendium eller reseunderstöd, som utgivits för vetenskapliga eller konstnärliga studier eller vetenskapliga undersökningar, ej heller riksdagsmanna- eller landstingsmannaarvoden, ersättning för ledamotskap i landskapsnämnden, kommunalfullmäktige, kommunalnämnden och andra kommunala förtroendeuppdrag, statens och landskapets kommittéer eller vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av vid tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader.

112 §.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

1) för jord, förutom staten och landskapet tillhörig, erlagda legoavgifter;

2) ränta å gäld;

3) förlust å skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

4) obligatorisk försäkringsavgift samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor;

5) avgifter till pensions-, änke- och pupill- samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare.

113 §.

Såsom lantbruksfastighet skall vid taxeringen anses lägenhet eller del därav, egen eller legd, där lanthushållning eller skogsvård bedrivs. Avviker odlingsättet för lantbruksfastighet väsentligt från det på orten allmänt brukliga, skall den sålunda erhållna tilläggsinkomsten i skäligen mån beaktas vid taxeringen.

119 §.

Taxeringsnämnd, som valts för verkställande av följande års taxering,

tillhör att före utgången av oktober månad fatta beslut därom, till vilka belopp nettoavkastningen per hektar av odlad mark och naturlig äng samt skogsmark skall uppskattas efter indelning, dels enligt jordens beskaffenhet och ägornas belägenhet samt dels, där det befinnes nödigt, enligt fastighetens läge med hänsyn till trafik- och konsumtionsorter.

Ett exemplar av taxeringsnämndens beslut angående beskattningsgrunderna skall ofördröjligen tillställas landskapsnämnden, och ett annat exemplar på lämpligt ställe inom kommunen framläggas till de skattskyldigas granskning under fjorton dagar, räknat från den dag, då ärendet kungjordes på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat, denna dag oräknad. Skattskyldig, som ej åtnöjes med taxeringsnämnds beslut, har rätt att däröver göra anmärkning medelst skrivelse, som inom fjorton dagar från den, då beslutet till de skattskyldigas granskning framlades, nämnda dag oräknad, skall till taxeringsnämndens ordförande ingivas, dock må anmärkningsskrivelsen jämväl på avsändarens risk inom den föreskrivna tiden till taxeringsnämndens ordförande genom förmedling av postverket i frankerat brev insändas. Ordföranden skall å anmärkningsskrivelsen anteckna, när

den till honom ingivits eller inkommit, samt ofördröjligen densamma till landskapsnämnden överstyra med biläggande av taxeringsnämndens utlåtande samt utredning om tiden, då taxeringsnämndens beslut framlades till granskning. Landskapsnämnden skall, oberoende av om anmärkning gjorts mot taxeringsnämndens beslut eller ej, beträffande beskattningsgrunderna för skatteåret vidtaga sådana ändringar, som äro av nöden, för att beskattningen må bliva riktig och i hela landskapet enhetlig, samt därefter slutligt fastställa de grunder, vilka avses i 1 mom. och vilka skola tillämpas vid beskattningen.

120 §.

Efter det de grunder, enligt vilka inkomsterna från lantbruksfastigheter böra uppskattas, genom landskapsnämndens beslut blivit fastställda, tillhör det taxeringsnämnden att enligt nämnda grunder och i stöd av de uppgifter, som erhållits av de skattskyldiga, eller av taxeringsnämnden på annan väg införskaffats, fastställa envar lantbruksfastighets nettoavkastning. Har fastighetens avkastning nedgått i följd av frost, översvämning, hagelfall eller annat dylikt, skall detta skäligen beaktas vid uppskattning av inkomsten.

Mariehamn den 9 oktober 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicetalman.

Gunnar Jansson
vicetalman.